
Публикуван на: 17-03-2008

Източник: [Портал Европа](#)

[Европейският парламент](#) се избира от гражданите на Европейския съюз и представлява техните интереси. Неговите функции са определени в учредителните договори, а от 1979 г. членовете му се избират пряко.

На 19 март 1958 г. в Страсбург се провежда първото заседание на Европейската парламентарна асамблея. Тя включва 142 членове, които са излъчени от националните парламенти на страните-членки и в нея се говори на четири езика.

С Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана (ЕОВС), подписан от шест държави, се полагат основите на Общността и се създават следните институции: Върховен орган, Обща асамблея, Съвет на министрите, Съд и Консултативен комитет. Той влиза в сила той влиза в сила на 25 юли 1952 година.

След влизането в сила на Договорите от Рим през 1958 г. и създаването на Европейската икономическа общност (ЕИО) и Европейската общност за атомна енергия (Евратом) е решено Общата асамблея да бъде наистина обща и за трите Общности. По същото време тя се преименува на "Европейска парламентарна асамблея", а от 30 март 1962 г. - на "Европейски парламент" (наименование, което се вписва официално в Единния европейски акт от 1986 г.).

На 22 април 1970 г. В Люксембург е подписан договор, който дава по-големи бюджетни правомощия на Асамблеята. През 1975 година е подписан договор, с който се предоставят по-големи правомощия върху бюджета на Европейския парламент. Договорът влиза в сила на 1 юни 1977 г.

С Единния европейски акт от 1986 г. официално се въвежда названието Европейски парламент, както и процедурите на сътрудничеството (правото за второ четене) и одобрение. През 1992 г. с Договора за Европейския съюз от Маастрихт се въвежда процедурата на съвместно вземане на решения. Парламентът бе включен в процедурата за назначаване на Комисията и получава правото да иска от нея внасянето на законодателни предложения.

При първите преки европейски избори през 1979 г., са избрани 410 членове. През 2004 г. изборите се провеждат в 25 държави, а през 2007 г. България и Румъния провеждат на свой ред европейски вот. С тях броят на евродепутатите достига 785 души. Те работят на 23 официални езика. Договорът от Амстердам, който влиза в сила през 1999 г. въвежда опростена и разширена процедурата за съвместно вземане на решения. Областите, при които тя се прилага, се разширяват през 2001-я с Договора от Ница.

Договорът от Лисабон, който в момента се ратифицира от държавите-членки, предвижда Европейския парламент да бъде съставен от 751 членове. Процедурата по съвместно вземане на

КРАТКА ИСТОРИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

решение съществено е разширена и се превръща в обичайната законодателна процедура. В резултат на това Европейският парламент се превръща в равностоен участник в законодателния процес на 95% от законодателството на ЕС.

Председателят на Комисията ще бъде избран от Европейския парламент с мнозинство от съставляващите го членове. Кандидатът ще бъде предложен на Парламента от Европейския съвет, който ще номинира кандидата с квалифицирано мнозинство, като взема предвид резултатите от изборите за Европейски парламент.

Националните парламенти ще имат повече възможности да участват в работата на ЕС, най-вече благодарение на нов механизъм, гарантиращ че Съюзът действа само тогава, когато резултатите могат да бъдат постигнати по-добре на равнище ЕС (субсидиарност). Благодарение на гражданската инициатива 1 милион граждани от известен брой страни-членки ще имат възможността да призоват Комисията да внесе предложения за нови политики.

Мандатът на настоящия ЕП изтича през 2009 г. Негов председател е Ханс-Герт Пьотеринг.